
Prædiken til Langfredag 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Langfredag 1930	4
Langfredag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Langfredag 1930

Langfredag

Prædikedag Langfredag

Prædikedato 18. april 1930

Prædiken ID P180430-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Langfredag 1930

531 205

530 221

Vi talte i Gaar om Nadverindstiftelsesordenes Denne Kalk er den nye Pagt — og vi vilde i Dag bede Gud kaste Lys i vort Hjerte over Fortsættelsen “i mit Blod, som udgydes for eder.” “Dette Bæger med sit Indhold, som jeg holder her i min Haand, det er — det rummer i sig den nye Kontrakt om Forh. ml. Gud og Menn, den Pagt, der er i mit Blod, som udgydes for eder til Syndernes Forladelse.” Det er jo sin Død, sin blodige Død, der stod saa nær for, vor kære Herre tænker paa. Det forstaaer, føler han i dette Øjeblik: paa anden Maade kan denne Pagt ikke oprettes. Jeres Frelse ind i Barneforholdet til Gud kan ikke naas ad anden Vej end at mit Legeme gives i Bøddelhænder, lad da dette hvide Brød, I spiser her, og denne røde Vin I drikker for altid minde jer om dette Legeme, I snart skal se dødhvidt, dette Blod, der snart skal perle om min blege Pande. Og ikke blot minde jer, men være det. Thi som I ikke kan leve uden Mad og Drikke, uden dette Brød og denne Vin, saadan kan I heller ikke leve uden mig og uden at min tunge Død sker og at det hengives for eder. Kan vi nu forstaa det? Forstaa, at Gud Almægtige ikke kan skænke os Syndernes Forladelse uden at dette gruelige skete? Aah, selvom vi ikke forstod det,

kunde vi dog , naar vi vidste det var nødv., ikke andet end ære og elske vor Frelser, som tog sig det paa og gjorde det for os. Men vi kan nu ogsaa nok forstaa lidt af, at det *maatte* gaa saadan til. For Gud Almægtige var det jo en Hjertekval at Sønnen maatte lide alt dette. Det er jo ikke saadan at tænke sig, at Gud sad ophøjet og vred og forlangte Tilfredsstillelse fordi han var fornærmet og saa tog mod Sønnens Tilbud om at gaa i vort Sted og lod ham betale fuldt ud. Almagten led samme Smerte som Sønnen led. Og tænk jer nu et Hjem, hvor Søn eller Datter gør stor Sorg. Siger Forældrene saa: vi tilgiver dig — nok saa let eller siger det slet ikke, finder ikke, der er noget at tilgive — — hvad saa? Først naar det falder Mor tungt at tilgive og hun gør det dog, er Tilgivelsen af forbedrende Værdi. Naar Barnet ser Mors Smerte, da forstaaer det først ret sit Fald; thi kun den Tilgivelse, det er svært at skænke har en virkelig Værdi. Derfor var der ingen anden Vej for at Gud kunde give os Syndernes Forladelse end at Gud maatte igennem utrolig og sorgmodig Lidelse for at vise os, at det var Alvor. Møder vi nu Gud med Trang til Syndernes Forladelse? Det naturlige Menn gør det ikke, føler næppe, det er en Synder og er det for saa vidt ikke. Først naar vi ret kommer i Forb. med vor kære Herre og Frelser og ser de store Maal Gud har bestemt os til og ser hvordan vi er gennemvævet af Egenkærlighed og ser, hvad X døjede for vor Synds Skyld, da forstaaer vi vor Synd, da kan de blive bitter Alvor for os, da ser vi, at Jesu Blod er flydt for os til Syndernes Forladelse og begærer at faa Del i denne Skat.